

## Arrest

nr. 196 516 van 13 december 2017  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Tijl Uilenspiegellaan 17  
2050 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2016 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 januari 2016 (op de bij het verzoekschrift bestreden beslissing is nog een 10 mei-dagstempel aangebracht) waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 24 mei 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt op 27 januari 2008 België binnen en dient een eerste asielaanvraag in op 28 januari 2008.

Op 16 mei 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 16 051 van 18 september 2008 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Tussen 10 oktober 2008 en 8 juli 2009 dient verzoeker vervolgens nog elf asielaanvragen in.

In al deze aanvragen worden telkens beslissingen genomen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13<sup>quater</sup>).

Op 21 oktober 2009 (datum registratie 26 oktober 2009) dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9<sup>bis</sup> en 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 23 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 18 januari 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en wordt verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 29 juli 2011 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet of een aanvulling op zijn eerste aanvraag.

Op 11 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag ingediend op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet op 23 oktober 2009 ongegrond wordt verklaard.

Op 18 december 2012 wordt deze beslissing ingetrokken.

Op 19 december 2012 geeft de arts-adviseur haar advies.

Op 7 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag ingediend op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet op 23 oktober 2009 ongegrond wordt verklaard.

Op 14 juni 2013 wordt ook deze beslissing ingetrokken.

Op 14 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvragen ingediend op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet op 26 oktober 2009 en 29 juli 2011 onontvankelijk worden verklaard.

Op 14 januari 2013 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissingen worden aangevochten in de zaak met het rolnummer 127 032.

Op 21 juni 2013 geeft de arts-adviseur haar advies.

Op 26 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet, ingediend op 23 oktober 2009, ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met het rolnummer 149 033.

Op 26 juni 2013 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met rolnummer 149 914.

Op 20 februari 2014 dient verzoeker een dertiende asielaanvraag in.

Op 24 maart 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Op 23 april 2014 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13<sup>quinquies</sup>).

Op 5 mei 2014 dient verzoeker een veertiende asielaanvraag in.

Op 28 mei 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Op 6 juni 2014 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13<sup>quinq</sup>ues).

Op 1 juli 2014 dient verzoeker een vijftiende asielaanvraag in. Op 15 juli 2014 wordt beslist dat deze aanvraag in overweging wordt genomen.

Op 12 december 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 12 januari 2015 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen (bijlage 13<sup>quinq</sup>ues).

Bij arrest van de Raad nr. 152 643 van 16 september 2015 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 14 november 2015 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 28 december 2015 (verzonden op 6 januari 2016) dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 15 januari 2016 (vermeld wordt: 2015) geeft de arts-adviseur zijn advies.

Op 18 januari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 14 november 2015 op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard (artikel 9<sup>ter</sup>, § 3, 5° van de vreemdelingenwet). Dit is de bestreden beslissing:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.11.2015 bij onze diensten werd ingediend door :*

*A. G., S. Q. (R.R.: xxx)*

*nationaliteit: Afghanistan*

*geboren te S. op (...)1973*

*adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is*

*Reden(en):*

*Artikel 9<sup>ter</sup> – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9<sup>bis</sup>, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*Op 26.06.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 23.09.2009. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 26.06.2013 uitgebreid werd op ingegaan. (zie bevestiging arts d.d. 15.01.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9<sup>ter</sup> §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art.*

*187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."*

Op 20 januari 2016 dient verzoeker een zestiende asielaanvraag in.

Op 17 maart 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Bij arrest van de Raad nr. 173 642 van 29 augustus 2016 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 15 september 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 28 december 2015 onontvankelijk is. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 197 481.

Op 28 oktober 2016 dient verzoeker een zeventiende asielaanvraag in.

Op 20 december 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Op 30 december 2016 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Bij arrest van de Raad nr. 185 140 van 5 april 2017 worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 19 april 2017 wordt aan verzoeker een verlenging toegestaan van het bevel om het grondgebied te verlaten tot 29 april 2017.

Op 20 april 2017 dient verzoeker een achttiende asielaanvraag in.

Op 16 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van verzoeker een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Op 22 mei 2017 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

*"Middelen*

- Schending van de formele motiveringsplicht*
- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel)*
- Schending van artikel 9ter Vreemdelingenwet*

*Verweerder heeft aan de arts –adviseur gevraagd om de medische documenten voor de 9ter aanvraag 14.11.2016 en 23.16.2009 te vergelijken.*

*In het advies van de arts staat het volgende;*

*'Uit dit/deze medisch(e) getuigschrift (en) d.d. 13/10/2015 blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene is ongewijzigd t.a.v de/het vorige medisch(e) attest (en) gevoegd bij de reeds behandelde 9ter aanvraag.*

*Enkel wordt er bijkomend vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is, maar dit is helemaal geen fundamentele verandering ten opzichte van voorafbestaande toestand, die reeds uitgebreid besproken werd in een advies van Dr. V. D. versterkt op 21/06/2013 in een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 23/10/2009.*

*De nieuwe attesten bevatten alleen maar loutere symptomen en een opvolging van de reeds eerder ingeroepen diagnose.*

*Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.'*

De arts geeft toe dat betrokkene arbeidsongeschikt is maar tegelijkertijd stelt hij dat dit helemaal geen fundamentele verandering ten opzichte van voorafbestaande toestand is.

Verzoeker meent dat het feit dat hij arbeidsongeschikt is is een essentieel element bij de beoordeling van zijn aanvraag 9ter.

Verzoeker heeft geen familie of vrienden in Afghanistan op wie hij mag rekenen bij een eventuele terugkeer. Verzoeker is arbeidsongeschikt en hij kan bij zijn terugkeer niet voor zijn onderhoud zorgen EN onmogelijk kan overleven.

Dit kan de toegankelijkheid van de zorgen, indien die bestaat, sterk verminderen en verzoeker zonder medicatie blijven.

Als verzoeker zijn medicatie zou moeten missen, zou dat nefaste gevolgen hebben voor zijn leven. Zijn gezondheid zal achteruit gaan, al dan niet met de dood tot gevolg.

Verzoeker meent dat de toegankelijkheid van de medische zorgen in Afghanistan te wensen overlaat.

Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar de hieronder staande rapporten:

'10.06.2016 -UN General Assembly Show source description

Afghanistan

Report by the UN Secretary General on security situation and political developments (political developments; deteriorating security situation since beginning of 2016; human rights situation; humanitarian assistance; counter-narcotics) [ID 325482]

facilities, affecting schooling and the provision of health services for children. The task force on monitoring and reporting verified 17 incidents affecting access to education and 29 incidents affecting health-care services. On 18 April, the United Nations released a report, entitled "Education and health care at risk", covering the period from 1 January 2013 to 31 December 2015. Documented therein were 132 conflict-related incidents against schools in 2015 alone, representing an increase of 86 per cent compared with 2014. Also documented therein were 125 incidents affecting access to health care in 2015, compared with 59 in 2014 and 33 in 2013. A/70/924 S/2016/532 9/15 16-09162 29. The Government continued to take steps to address ... for Afghanistan had reached \$169 million, of which \$65 million was designated for activities envisaged in the Humanitarian Response Plan and \$104 million for the International Red Cross and Red Crescent Movement. The Response Plan was 16 per cent funded. Funding for food, nutrition, health care and refugee and returnee programmes remains particularly low. The Afghanistan Humanitarian' [http://www.ecoi.net/file\\_upload/1226\\_1466074301\\_n1616020.pdf](http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1466074301_n1616020.pdf) '01.06.2016 -ReliefWeb Show source description

Afghanistan

First part of report on the situation of displaced youth in Kabul (shortcomings in mental health care) [ID 325477]

First part of report on the situation of displaced youth in Kabul (shortcomings in mental health care) Urban Displaced Youth in Kabul Part One:Mental Health Matters null null Urban Displaced Youth in Kabul Part One: Mental Health Matters 2 Samuel Hall is an independent think tank with offices in Central Asia (Afghanistan) and East Africa (Kenya, Somalia). We specialise ... of Public Health MoRR –Ministry of Refugees and Repatriations MoU D –Ministry of Urban Development Affairs MVI –Multi -dimensional Vu Inerability Index NGO –Non -governmental Organisation NNGO –National Non –governmental Organisation NRC –Norwegian Refugee Council PSU –Primary Sampling Unit PTSD –Post -traumatic Stress Disorder RQA ... 6 Central Statistics Organization, "National Risk Vulnerability Assessment 2011 -2012" (Kabul: CSO, 2014). 7 WHO and Ministry of Public Health, "WHO -AIMS Report on Mental Health System in Afghanistan" (Kabul, 2006). 8 WHO, "Global Health Observatory Data Repository: Afghanistan," 2014. Afghanistan in figures'

<http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/UDY-Chapter-1-Mental-Health.pdf>

„Adurranik ligt in het Mental Health Hospital in Kabul, Afghanistans enige psychiatrische ziekenhuis. Het heeft 60 bedden voor psychiatrische patiënten en een te verwaarlozen begroting.“ (NRC Reader, 2. Jänner 2015)

(...)

'A UN-sponsored survey found that in 2005, 16.5% of Afghans suffered from mental disorders. The problem is likely to have grown since then.'

[http://www.ecoi.net/local\\_link/313597/437966\\_en.html](http://www.ecoi.net/local_link/313597/437966_en.html)

Men kan zich afvragen of een ziekenhuis met 60 bedden in staat is om 16.5% van Afghanen die met de psychologische problemen kampen te behandelen.

Deze motivering is vaag en gebrekkig.

Dat de bestreden beslissing dan ook manifest foutief en onvoldoende gemotiveerd is en het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

Het middel is gegrond."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

*“Verzoeker stelt een schending voor van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.*

*Hij betoogt dat de arts toegeeft dat hij arbeidsongeschikt is, doch tegelijkertijd stelt dat dit geen fundamentele verandering is ten opzichte van voorafgaande toestand. Volgens hem is dit echter een essentieel element daar hij geen familie of vrienden heeft in Afghanistan op wie hij mag rekenen bij een eventuele terugkeer. Het zou de toegankelijkheid van de zorgen sterk verminderen en hij zou zonder medicatie blijven, wat nefaste gevolgen zou hebben voor zijn leven. De toegankelijkheid van de medische zorgen in Afghanistan zou te wensen overlaten en hij verwijst hiervoor onder andere naar een rapport van 10 juni 2016 van de UN General Assembly *Show source description* en van 1 juni 2016 Reliefweb *Show source description*. Hij stelt dat men zich kan afvragen of een ziekenhuis met 60 bedden in staat is op 16.5% van Afghansen die met psychologische problemen kampen te behandelen.*

*De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies d.d. 21 juni 2013, in navolging van de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf van 23 oktober 2009 onder meer stelde wat volgt:*

*“(…) Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom met angstige depressie en paranoia. Op een bepaald moment waren er suïcidaire ideaties maar dit verbeterde. Betrokkene is wel geïnvalideerd door de aandoening. Hij is voorlopig nog niet werkbekwaam en kan moeilijk zijn geld beheren. Hij neemt een neurolepticum, Dominal (...) en een antidepressivum Venlafaxine. Hij neemt ook Trazodone, een antidepressivum dat de slaap verbetert en amisulpiride, een licht neurolepticum. Betrokkene heeft neuroleptica en antidepressiva nodig en psychologische opvolging.*

*De aandoening verhindert betrokkene niet van te reizen. Mantelzorg is niet vereist.*

*De vraag stelt zich naar de behandelmogelijkheden in Afghanistan.*

*Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:*

*Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van betrokkene)*

*- Informatie afkomstig uit de MedCOI databank:*

- ☐ *van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst (...)*
- ☐ *van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst (...)*

*- Afghanistan National Licensed Drug list*

*- <http://moph.gov.af/en>*

*Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat psychiatrische en psychotherapeutische opvolging mogelijk is in Afghanistan (...). Opvolging door een psychiatrisch verpleegkundige of een sociaal werkster is ook mogelijk.*

*Familietherapie bestaat en er is een psychosociale organisatie IPSO (...) in Kabul.*

*Medicamenteuze behandeling is beschikbaar in Afghanistan:*

*De neuroleptica (...) zijn niet beschikbaar maar equivalenten zijn dat wel zoals (...).*

*Mental health maakt deel uit van de 6 topprioriteiten van het ministerie van gezondheidszorg in Kaboel.*

*Er wordt volop gewerkt aan de uitbouw van de gezondheidszorg en ook aan de uitbouw van de geestelijke gezondheidszorg. Er is ook hulp van ettelijke donoren.*

*(...)*

*Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen (...) verwijst naar volgende documenten:*

*- Grondwet Afghanistan (...)*

*- Islamic republic of Afghanistan (...)*

*- Internationale organisatie voor Migratie Brussel, bijstand bij vrijwillige terugkeer en re-integratie (...)*

*Wat betreft de financiële toegankelijkheid.*

*(...)*

*Sinds 2005 zijn deze zorgen opgenomen in het ‘Basic Package of Health Services’(...)*

*Bovendien lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Afghanistan – het land waar hij overigens ruim 30 jaar verbleven zou hebben – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen (...).*

*Tenslotte dient vermeld te worden dat betrokkene beroep kan doen op het REAB-programma (...).*

*Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat hij de psychiatrische aandoening van verzoeker weerhield en stelde dat de medicatie en de opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Afghanistan.*

*Hij gaf daarbij reeds aan dat hij momenteel nog werkbekwaam is. Tevens werd door de ambtenaar-geneesheer geoordeeld dat het erg onwaarschijnlijk is dat verzoeker in Afghanistan – het land waar hij overigens ruim 30 jaar verbleven zou hebben – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen. Verzoeker kan derhalve niet dienstig voorhouden als zou het gegeven dat hij thans arbeidsongeschikt zou zijn een nieuw element zou zijn op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer diende te oordelen dat er bij de*

*aanvraag van 14 november 2015 elementen werden aangevoerd die niet reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Evenmin toont hij met concrete elementen aan dat hij bij niemand meer terecht zou kunnen in zijn land van herkomst.*

*Uit de aanvraag van 14 november 2015 is gebleken dat verzoeker zich opnieuw heeft beroept op zijn posttraumatische stress-stoornis, waardoor de verwerende partij op correcte wijze toepassing heeft gemaakt van artikel 9ter §3, 5° van de vreemdelingenwet.*

*Waar verzoeker, verwijzend naar verschillende rapporten meent dat de toegang tot de gezondheidszorg niet gegarandeerd kan worden, dient te worden gewezen op het arrest nr. 10486/10 d.d. 20 december 2011 'YOH-EKALE MWANJE t/België' van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat handelde over een seropositieve vrouw, waarbij de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in Kameroen dienden te worden beoordeeld. Het Hof stelde dat uit het dossier kon worden afgeleid dat de voor verzoekster nodige medicamenten in Kameroen beschikbaar zijn, doch dat hun toegankelijkheid slechts bepaald werd op 1.89% van de patiënten die ze nodig hebben. Desalniettemin, op basis van deze vaststellingen, concludeerde het Hof dat dergelijke omstandigheden niet volstaan om tot een schending van artikel 3 EVRM te besluiten. Het Hof stelde verder dat verzoekster niet in een kritische situatie verkeert en in staat is om te reizen.*

*Een schending van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.*

*Het enig middel is niet ernstig."*

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat de arts-adviseur toegeeft dat verzoeker arbeidsongeschikt is maar ook stelt dat dit helemaal geen fundamentele verandering is ten opzichte van de vooraf bestaande toestand. Verzoeker wijst erop dat het feit dat hij arbeidsongeschikt is, een essentieel element is bij de beoordeling van zijn aanvraag. Verzoeker legt uit dat het feit dat hij arbeidsongeschikt is, de toegankelijkheid van de zorgen sterk kan verminderen zodat hij mogelijk niet aan medicatie geraakt, wat nefaste gevolgen zou hebben. Verzoeker verwijst naar rapporten waaruit blijkt dat de toegankelijkheid van de medische zorgen in Afghanistan te wensen overlaat.

2.3.3. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, op basis waarvan de bestreden beslissing is genomen, luidt als volgt:

“§ 3

*De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:*

1° (...);

2° (...);

3° (...);

4° (...);

5° *in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*”

Uit deze bepaling blijkt dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet blijkt voorts duidelijk dat het de elementen zijn die bij de verschillende aanvragen werden voorgelegd die met elkaar moeten vergeleken worden, zodat de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet op zich losstaat van (de wettigheid van) de beslissing waarbij de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd geweigerd. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen op grond van dezelfde medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

2.3.4. *In casu* wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

*“Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*Reden(en):*

*Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*Op 26.06.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 23.09.2009. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 26.06.2013 uitgebreid werd op ingegaan. (zie bevestiging arts d.d. 15.01.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”*

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 15 januari 2016 (vermeld wordt: 2015) luidt als volgt:

*“(…)*

*U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 14.11.2015 en 23.10.2009 te vergelijken. Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf bij onze diensten ingediend op 14.11.2015.*

*Uit het medisch getuigschrift SMG d.d. 13.10.2015 blijkt dat betrokkene lijdt aan een depressieve toestand in het kader van een posttraumatisch stress-syndroom.*

*Uit dit/deze medisch(e) getuigschrift(en) d.d. 13/10/2015 blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is ta.v. de/het vorige medisch(e) attest(en) gevoegd bij de reeds behandelde 9ter aanvraag. Enkel wordt er bijkomend vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is, maar dit is helemaal geen fundamentele verandering ten opzichte van de vooraf bestaande toestand, die reeds uitgebreid besproken werd in een advies van Dr. V.D. verstrekt op 21/6/2013 in een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 23/10/2009.*

*De nieuwe attesten bevatten alleen maar loutere symptomen en een opvolging van de reeds eerder ingeroepen diagnose.*

*Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.*

*(...)."*

De laatst ingediende aanvraag, deze van 14 november 2015, wordt dus vergeleken met de aanvraag van 23 oktober 2009, die ongegrond werd verklaard.

2.3.5. Er wordt opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze betwist dat de aangehaalde medische elementen dezelfde zijn, met name een depressieve toestand in het kader van een posttraumatisch stresssyndroom.

Verzoeker betwist enkel dat de omstandigheid dat wordt vermeld dat hij arbeidsongeschikt is, niet nieuw is en hij meent dat het feit van arbeidsongeschikt te zijn een invloed heeft op de toegankelijkheid van de zorgen. Vervolgens uit verzoeker in het algemeen kritiek op de toegankelijkheid van de zorgen in Afghanistan.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in het kader van de vorige aanvraag van verzoeker op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een beslissing werd genomen op 26 juni 2013 die steunde op een advies van de arts-adviseur van 21 juni 2013. In dit advies werd het volgende vermeld: *"Betrokkene kan voorlopig nog niet werken"*. Inzake de financiële toegankelijkheid wordt in dit advies van 21 juni 2013 niet vermeld dat verzoeker de nodige zorgen zelf zou kunnen bekostigen, zodat wel degelijk erkend wordt dat verzoeker niet kan werken. Er wordt verwezen naar mogelijke hulp van familie, vrienden en kennissen bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) financiële hulp en naar het REAB-programma van de IOM.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de arts-adviseur in zijn advies, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing en bij de beslissing werd gevoegd, op een correcte wijze en in alle redelijkheid heeft gesteld dat *"Enkel wordt er bijkomend vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is, maar dit is helemaal geen fundamentele verandering ten opzichte van de vooraf bestaande toestand, die reeds uitgebreid besproken werd in een advies van Dr. V.D. verstrekt op 21/6/2013 in een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 23/10/2009."*

Verzoeker toont met zijn kritiek niet aan dat er *in casu* sprake is van nieuwe elementen die verantwoorden dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 14 november 2015 onterecht onontvankelijk werd verklaard. Hier anders over oordelen zou de aanvrager de mogelijkheid geven om *ad infinitum* nieuwe aanvragen op grond van dezelfde ziekte(s) in te dienen, hetgeen duidelijk niet strookt met het bepaalde in artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Verzoekers betoog kan geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing, die overeenkomstig de wet slechts betrekking moeten hebben op het feit of de elementen reeds werden aangehaald in het kader van een vorige aanvraag.

Aldus betwist noch weerlegt verzoeker de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, hierin gevolgd door de gemachtigde, dat het voorgelegde medisch getuigschrift reeds eerder aangehaalde medische elementen bevat waarop in de beslissing van 26 juni 2013 uitgebreid werd ingegaan.

Verzoeker toont bijgevolg geen schending aan van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

2.3.6. Het betoog van verzoeker dat de nodige behandeling en medicatie niet beschikbaar of toegankelijk zouden zijn in zijn land van herkomst, en dat hierover niet wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, is niet dienstig nu het determinerend motief van de bestreden beslissing erin

bestaat dat de aanvraag onontvankelijk verklaard wordt omdat er geen nieuwe elementen worden ingeroepen ten opzichte van de vorige aanvraag.

Er wordt benadrukt dat de verwerende partij geen nieuw onderzoek ten gronde meer dient door te voeren wanneer zij vaststelt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot afgifte van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat zij, gelet op § 3, 5° van voormelde wetsbepaling, slechts vermog de herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren. De kritiek van verzoeker dat hij nu arbeidsongeschikt is en dat dit een nieuw element is zodat hij geen medicatie kan kopen, strookt niet met de werkelijkheid omdat ook vroeger werd aangegeven dat verzoeker niet kon werken, zoals hierboven weergegeven, en verzoekers verwijzing naar websites en rapporten in dit verband doet bijgevolg niet ter zake.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

Een schending artikel 9ter van de vreemdelingenwet is niet aangetoond.

2.3.7. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoeker met zijn betoog geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET